

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.431/2018/6.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. január 22. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt **I.rendű vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2018. május 29. napján kihirdetett **8.B.140/2018/4.** számú ítéletét **helybenhagyja.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntettében (Btk. 305. § a) pont), ezért őt megrovásban részesítette. II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntettében (Btk. 305. § a) pont), ezért a II. rendű vádlottat is megrovásban részesítette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést mind a két vádlott terhére, súlyosítás, velük szemben pénzbüntetés kiszabása érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.201/2018/1-II. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartva indítványozta, hogy az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálja felül. A tényállás, jogi indokolás és a bűnösségi körülmények helyesbítésére tett indítványt, továbbá kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány nem elegendő súlyú szankció ahhoz, hogy akár a vádlottakat, akár másokat visszatartson bűncselekmény elkövetésétől. A főügyészség a büntetési célok eléréséhez büntetés kiszabása feltétlenül szükségesnek látta, ezért összességében indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság az I. és II. rendű vádlottakat pénzbüntetésre ítélje, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A vádlottak terhére bejelentett fellebbezés nem alapos.

A Szegedi Ítéltábla a 2018. július 1. napjától hatályos Be. 868. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján a másodfokú felülbírálatkor hatályban lévő törvény szerint járt el.

A hivatkozott jogszabályhely szerint a Be. 868-876. §-ában meghatározott eltérésekkel a hatálybalépéskor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell a Be. rendelkezéseit. A Be. 870. § (1) bekezdése alapján az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.

Jelen ügyben - 2018. július 1. napját megelőzően - fellebbezés bejelentésére a vádlottak terhére került sor, így a Szegedi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt, a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárásakor hatályban lévő 1998. évi XIX. törvény rendelkezéseinek megfelelően, a bizonyítási eljárást perrendszerűen a szükséges és lehetséges körben lefolytatta és ez alapján a büntetőügy lényegét illetően megalapozott tényállást állapított meg, melyet a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkezésre álló iratok egybehangzó adatainak megfelelően az alábbiak szerint kiegészített, illetve helyesbített.

A [megye neve] Kormányhivatal [város neve] Járási Hivatal vezetője a 2017. november 21. napján kelt BK-05/HV/001/64-7/2017. számú határozatával részesítette az I. rendű vádlottat megrovás fegyelmi büntetésben.

Ez a kiegészítés azért vált szükségessé, mert az elsőfokú bíróság a határozat számát elmulasztotta rögzíteni.

A másodfokú bíróság a jogi indokolás körébe emeli a hivatalos személyre vonatkozó jogi hivatkozást (Btk. 459. § (1) bekezdés 11/2. alpont), tekintve, hogy ez nem a tényállás, hanem a jogi indokolás körébe tartozik.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása hiánytalan és megalapozott, melyet a másodfokú bíróság ítélezésének alapjául elfogadott.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított és megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett az I. és II. rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére és az általuk elkövetett bűncselekményt is a törvényi rendelkezéseknek megfelelően minősítette.

A jogi indokolás körében elmulasztott azonban hivatkozni a 2004. évi CXL. törvény, azaz a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdésére, 34. § (1) és (2) bekezdés a) pontjára, valamint a 36. § (2) és (4) bekezdésére, mely jogszabályokban előírt rendelkezések ellenére adott telefonon tájékoztatást az I. rendű vádlott a II. rendű vádlottnak a kérdéses gépjármű futásteljesítményéről. A 2018. január 1. napjától hatályba lépett, általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény ezen releváns előírásokat hasonlóképpen szabályozza.

Helyesbítette továbbá a jogi indokolást akként, hogy a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló jogszabály száma helyesen: 1999. évi LXXXIV. törvény.

A jogkövetkezmény alkalmazása során az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő és súlyosító körülményeket a másodfokú bíróság akként helyesbítette, hogy az I. rendű vádlott vonatkozásában mellőzte a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, hiszen az I. rendű vádlott csupán ténybeli beismerő vallomást tett, míg mindkét vádlott vonatkozásában mellőzte, hogy megbánó magatartást tanúsítottak, mert ezt alátámasztó adat nem merült az eljárás során. Az I. rendű vádlott javára - helyesen - azt értékelte, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Ezen túlmenően mindkét vádlott vonatkozásában további enyhítő körülményként vette figyelembe a cselekmény óta eltelt jelentős időmúlást. Súlyosító körülményként - helyesen - a hivatali bűncselekmények országos elszaporodottságát értékelte, figyelemmel arra, hogy a vádlottak bűnösségének megállapítása hivatali visszaélés büntetében történt meg, mely a Btk. XXVIII. Fejezetében írt hivatali bűncselekmények körébe tartozik.

Az így kiegészített, illetve helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint a vádlottak által elkövetett bűncselekmény az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a Btk. szerint alkalmazandó legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. E körben különös tekintettel volt az ítéletábra arra is, hogy 2018. december 31. napjától hatályba lépett a 2016. évi CXLIV. törvény 15. §-a, amely a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvényt módosította akként, hogy annak 24. § (3) bekezdés a) pontja alapján 2019. január 1. napjától kezdődően a jármű szolgáltatási platformon keresztül a cél és jogalap igazolása nélkül nyilvánosan, közvetlenül és díjmentesen, elektronikus úton bárki számára lekérdezhetőek az egyes gépjárművek nyilvántartási adatai.

Nem kétséges, hogy az I. és II. rendű vádlottak a tényállásban leírt magatartásukkal a terükre rótt bűncselekményt maradéktalanul, tényállásszerűen megvalósították. Figyelemmel azonban arra, hogy az I. rendű vádlott által szolgáltatott adat olyan jellegű, amelyhez jelenleg már bárki ingyenesen hozzáférhet, mindez a cselekmény társadalomra veszélyességét rendkívül csekéllyé tette és így alaposan feltehető, hogy az alkalmazott joghátrány szükséges és egyben elegendő ahhoz, hogy a vádlottakat visszatartsa attól, hogy a jövőben bűncselekményt kövessenek el. Ebből következően a másodfokú bíróság sem ítélte szükségesnek a vádlottakkal szemben büntetés kiszabását, vagy más intézkedés alkalmazását.

A fent részletezettek tekintettel a másodfokú bíróság az ügyész által előterjesztett fellebbezést alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapult.

Szeged, 2019. január 22.

dr. Joó Attila s.k.

dr. Katona Dorottya s.k.

dr. Kiss Dániel s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.431/2018/6. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 8.B.170/2018/4. számú ítélete jelen végzés folytán jogerős.

A jogerőre emelkedés időpontja: 2019. január 22.

Szeged, 2019. január 22.

dr. Joó Attila s.k.
a tanács elnöke